

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P., s. r. o., so sídlom v B.**, IČO: X., zastúpeného, advokátskou kanceláriou F. P., s. r. o., so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **M. Z., nar. X., bytom V., o vymożenie pohľadávky 400,32 € s príslušenstvom**, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. R. K. so sídlom E., Z. pod sp. zn. EX 4244/2007, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. decembra 2012, č. k. 5CoE/74/2012-50, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 13. 08. 2012, č. k. 6Er/830/2007-18 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil, pričom súdnemu exekútorovi a oprávnenému náhradu trov exekúcie nepriznal. Súd prvého stupňa rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 57 ods. 1 písm. g/, § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, keď dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok, vydaný v predmetnej veci z dôvodu nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, odvíjajúcej sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, má za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa v zmysle § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju pre absenciu vykonateľného exekučného titulu. Súd prvého stupňa zdôraznil, že nakoľko súdny exekútor v určenej lehote okresnému súdu vynalożenie trov exekúcie nepreukázal, ani nevyščislil, súd prvého stupňa mu náhradu trov exekúcie nepriznal. Oprávnenému súd prvého stupňa trovy exekúcie nepriznal, nakoľko nebol v exekúcii podaním

návrhu na vykonanie exekúcie úspešný, keď táto bola vyhlásená za neprípustnú a zastavená z dôvodu neexistencie vykonateľného exekučného titulu.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 28. 12. 2012, č. k. 5CoE/74/2012-50 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd konštatoval správnosť postupu súdu prvého stupňa, ktorý preskúmal exekučný titul, zmluvu o úvere, ktorej súčasťou sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, za účelom zistenia, či v tomto prípade bola daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci rozhodnúť, ktorá mala byť založená rozhodcovskou doložkou uvedenou v čl. 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Odvolací súd konštatoval, že považuje za správny záver súdu prvého stupňa, že predmetný vzťah medzi oprávneným a povinným, je spotrebiteľský právny vzťah. Predmetnú rozhodcovskú doložku vyhodnotil aj odvolací súd ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, i keď ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku, ktorá nebola medzi dodávateľom a spotrebiteľom individuálne vyjednaná. Odvolací súd zdôraznil, že jedným z predpokladov vedenia exekučného konania a vykonávania exekúcie je existencia relevantného exekučného titulu. Ak takýto exekučný titul neexistuje, exekúcia je podľa odvolacieho súdu neprípustná, čo je dôvodom na jej zastavenie. Odvolací súd ďalej uviedol, že nepovažoval za potrebné prebiehajúce exekučné konanie prerušiť z dôvodu, že požiada Súdny dvor EU o rozhodnutie o predbežnej otázke výkladu primárneho a sekundárneho únieového práva tak, ako o to požiadal oprávnený, z ktorého dôvodu návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Výrok o trovách konania sa zakladá podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania oprávneného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností vyvodiť, že tento procesný úkon oprávneného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjmom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávneného na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho, vydaného v rámci odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť oprávnený, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania povinnému (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. júla 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová